

Hermanis Paukšs

PRINCESES ŽENEVJĒVAS ŅEBLĪTIS

Darbojas:

MARGARĒTA – ARONAS KARALIENE

ŽENEVJĒVA – ARONAS PRINCESE, VIŅAS MĀSA

FĪLIPS – KARALIENES PADOMNIEKS

STEFĀNIJA – KARALIENES UZTICĪBAS PERSONA

NGONGO – BURĀNIJAS ŅEIZARS

1. skats

KARALIENES MARGARĒTAS TRONA ZĀLE. UZNĀK NGONGO, SKATĀS
APKĀRT.

Ngongo. Ei! Labais cilvēks! Vai drīkst tevi patraucēt?

Filips (uznāk). Klausies, mori, no kurienes tu te uzradies?

Ngongo. Es tev neesmu nekāds moris! Es esmu Ņeizars Ngongo!

Filips. Kas?!

Ngongo. Ņeizars Ngongo! Tāpēc esi tik labs un uzvedies pieklājīgāk! Es esmu
Burānijas valdnieks!

Filips. Te tev nav nekāda Burānija! Te ir Aronas karaliste! Te ir karalienes Margarētas
apartamenti, tāpēc vācies prom ar visu savu melno ģīmi, kamēr es vēl neesmu
paņēmis āvu un noslānījis tevi, kā nākas!

Ngongo. Es cerēju, ka Arona ir civilizēta valsts, bet redzu, ka esmu maldījies! Ja jūs
vēlaties karu ar Burāniju, tad uzreiz tā vajadzēja sacīt!

Filips. Nu, nu – rāmāk, Ņeizar! Rāmāk! Līdz politikai mēs vēl neesam nonākuši.
Pagaidām tas ir tikai privāta rakstura konflikts – starp divām civilpersonām,
tā sacīt.

Ngongo. Es, tavai zināšanai, neesmu nekāda civilpersona!

Filips. Ja tu neesi civilpersona, tad ierodies kā oficiālam valsts pārstāvim nākas – ar
uzaicinājumu, pēc savstarpējas vienošanās, oficiālā vizītē un tā tālāk!

Ngongo. Es labprāt būtu ieradies oficiālā vizītē, bet tas diemžēl šobrīd nav iespējams,
jo mans kuģis avarēja Aronas piekrastē un man vienīgajam izdevās palikt
dzīvam!

Filips. Ā, tas, protams, maina situāciju.

Ngongo. Nu redzi. Bet to ko – vācies prom, mori... aizvāc savu melno ģīmi... Es taču
tev neteicu: aizvāc savu balto ģīmi!

Filips. Tā tu varētu teikt, ja es slepus ielavītos tavā krūmu pilī!

Ngongo. Manu pili tu pagaidām vēl neesi redzējis. Kad redzēsi – varbūt acis izkritīs!
Tas pirmkārt. Bet, otrkārt: es te neielavījos. Es te iemaldījos, meklēdams
draudzīgas valsts galvu!

Filips. Kaut kā neatceros nekādus draudzības līgumus ar Burānijas ķeizarvalsti.

Ngongo. Tam nav nozīmes. Varbūt šīs manas viesošanās laikā šāds draudzības līgums tiks noslēgts!

Filips. Kad tiks, tad arī runāsim par draudzību.

Ngongo. Klausies: tu laikam esi rasists?

Filips. Es? Nē.

Ngongo. Tad kāpēc tu neizturies pret mani ar pienācīgo cieņu?

Filips. Klausies... Ngongo... ķeizar... Pienāc mazliet vēlāk, kad karaliene būs pamodusies un varēs tevi pieņemt. Tad arī izrunāsities par visu. Man attiecībā uz tevi nav nekādu instrukciju. Tāpēc neņem ļaunā.

Ngongo. Nu, tā ir cita attieksme! To es saprotu! Kā tevi sauc, labais cilvēks?

Filips. Filips.

Ngongo. Te tev būs pastkartīšu komplekts ar Burānijas skatiem, Filip! Pie mums ir jauki! Atbrauc kādreiz ciemos!

Filips. Vai to var uzskatīt par oficiālu uzaicinājumu?

Ngongo. Katrā ziņā. Lai arī tas izteikts privātas tikšanās laikā.

Filips. Pateicos. Pie pirmās izdevības apmeklēšu jauko Burāniju. Klausies: kā jums tur ar dāmām?

Ngongo. Ar kādām dāmām?

Filips. Nu, ar sievietēm, tā sacīt.

Ngongo. Pa pirmo! Visas kā nolasītas!

Filips. Un visas melnas?

Ngongo. Vai tev ir iebildumi pret melnām sievietēm?

Filips. Tieši otrādi! Man vēl nekad nav gadījies salaist ar melnu dāmu! Visu labu, ķeizar Ngongo!

Ngongo. Un pabrīdini par manu gaidāmo vizīti karalieni Margarētu!

Filips. Katrā ziņā!

NGONGO PROM. FĪLIPS PĒTA PASTKARTES.

2. skats

UZNĀK STEFĀNIJA.

Stefānija. Kas tev tur ir, Filip?

Filips. Ā... Stefānija... Mani te viens nēģeris uzaicināja pie sevis ciemos. Skaties – te ir redzama viņa valsts!

Stefānija. Kāds nēģeris?

Filips. Ngongo. Burānijas ķeizars.

Stefānija. Ķeizars?!

Filips. Kā tad. Viņš man labs draugs. Solīja melnas dāmas pagādāt.

Stefānija. Filip! Bet kā tad es?

Filips. Ko tu? Tu taču neesi melna!

Stefānija. Vai tad baltās sievietes tev nemaz vairs nepatīk?

Filips. Baltās sievietes man ir apnikušas.

Stefānija. Un es... arī?

Filips. Tu varbūt vēl ne.

Stefānija. Nu, skaties, Filip! Pateikšu karalienei, ka tu slikti pret mani izturies! Viņa iemetīs tev pagrabā blakus princesei Ženevjēvai!

Filips. Nu, princesei Ženevjēvai arī nav nekādas vainas.

Stefānija. Ak tā?

Filips. Tikai tas pagraba drēgnums man nepatīk.

Stefānija. Tad pacenties būt uzmanīgāks pret mani!

3. skats

UZNĀK KARALIENE MARGARĒTA.

Margarēta. Kas jauns, mani uzticamie?

Stefānija. Princese Ženevjēva vēl arvien neatzīst jūs par likumīgo Aronas valdnieci.

Filips. Un tad vēl kāds nēģeris ir ieradies pie jums ciemos.

Margarēta. Kāds nēģeris?

Filips. Burānijas ķeizars.

Margarēta. Nu, par to vēlāk. Bet Ženevjēvai atņemiet gultu! Lai guļ uz salmiem, ja vēlas!

Stefānija. Tā gulta ir jau atņemta. Princese Ženevjēva guļ uz akmens grīdas.

Margarēta. Un vēl paliek pie sava?

Stefānija. Jā, valdniec.

Margarēta. Tad iekaliet viņu važās!

Stefānija. Ir jau iekalta.

Margarēta. Labi. Tad nedodiet viņai ar šodienu vairs ēst!

Stefānija. Jau trešo dienu kā nedodam!

Margarēta. Tu paskat tik – mocekle...

4. skats

UZNĀK NGONGO.

Ngongo. Sveiciens draudzīgās Aronas valdniecei! (Sniedz pastkartīšu komplektu.)

Margarēta. Kas tas ir?

Ngongo. Tās ir pastkartes ar Burānijas skatiem! Mana dāvana jums! Kad iznāks brīvs brīdis, laipni lūdzam ciemos! Es esmu Ngongo – Burānijas ķeizars!

Margarēta. Ak jūs esat Ngongo! Burānijas ķeizars!

Ngongo. Tieši tā, valdniec! Un jūs esat Margarēta – Aronas karaliene! Uzminēju?

Margarēta. Tik tiešām, ķeizar – jūs esat apbrīnojami apķērīgs!

Ngongo. Tas man no tētiņa – viņš arī bija apbrīnojami apķērīgs vīrs!

Margarēta. Iepazīstieties, Ngongo: tas ir mans padomnieks Filips!

Ngongo. Mēs jau esam pazīstami.

Fīlips. Jā, valdniec – mēs jau iepazīnāties.

Margarēta. Tad esi tik laipns, Fīlip, un aizteci pēc princeses – kad izrunāšos ar ķeizaru, es vēlēšos viņu redzēt.

Fīlips. Jā, valdniec. (Prom.)

5. skats

Margarēta. Jūs, ķeizar, pie mums garāmbraucot?

Ngongo. Tā iznāca gan, karalien: atgriezāties no kaujām Arābijas tuksnešos, bet ceļā mūs pārsteidza vētra. Tā tad nu sagrāba mūsu floti un izkaisīja kuģus pa visu plašo okeānu. Flagmani, uz kura es, protams, atrados...

Margarēta. Protams, protams!

Ngongo. ... atdzina līdz Aronas krastiem, kur tas uz klintīm laimīgi avarēja. Mēs, protams, nekavējoties metāties ūdenī, lai peldus sasniegtu jūsu viesmīlīgos krastus, bet diemžēl es biju vienīgais, kam tas daudz maz veiksmīgi izdevās.

Margarēta. Tad jau jūs esat daudz cietis?

Ngongo. Tīrie sīkumi, karalien! Galvenais tagad: kaut kā aizkulties līdz Burānijai. Koku mums netrūkst – likšu uzbūvēt jaunu floti, bet, kas attiecas uz karotājiem – arī tos pa džungļiem satvarstīt nebūs īpaši grūti. Turklāt Arābijas tuksnešos mēs tik pamatīgi sakāvām savus ienaidniekus, ka dienests Burānijas armijā tagad skaitīsies goda lieta.

Margarēta. Ja mēs parakstītu draudzības un savstarpējas palīdzības līgumu, tad pats par sevi saprotams, ka kuģis reisam uz Burāniju mūsu dokos atradīsies.

Ngongo. Ja jums pie reizes atrastos arī lieks rakstāmais, tad mēs to varētu izdarīt nekavējoties. Mana pildspalva diemžēl gāja bojā bangainajās okeāna dzīlēs.

Margarēta. Pildspalvas mums nav problēma. Jā, iepazīstieties: tā ir mana uzticības persona Stefānija. Ar viņas palīdzību jūs tūlīt varēsiet sagatavot līguma tekstu, kuru es no savas puses nekavēšos steidzami parakstīt. Stefānij, pavadi augsto viesi līdz kancelejai un pie reizes sazinies ar admirālītāti!

Stefānija. Jā, valdniec. (Ngongo.) Lūdzu, majestāte!

Ngongo. Tikai pēc jums! (Prom ar Stefāniju.)

6. skats

UZNĀK FĪLIPS AR ŽENEVJĒVU.

Margarēta. Nu ko, māsiņ?

Ženevjēva. Manu miesu tu vari salauzt, bet garu – mūžam nē!

Margarēta. Runā, ka tu jau vairākas dienas iztiekot bez ēšanas?

Ženevjēva. Jā, tavi roklaižas mani mērdē badā!

Fīlips. Es palūgšu ar izteicieniem!

Ženevjēva. Bet tas nepiespiedīs mani atteikties no manām taisnīgajām prasībām!

Margarēta. No kādām prasībām! No kādām taisnīgajām prasībām!

Ženevjēva. Tu sēdi tronī, kurš patiesībā pienākas man, un tu to labi zini!

Margarēta. Kāpēc lai šis tronis pienāktos tev, ja es esmu vecākā?!

Ženevjēva. Tāpēc, ka es novācu Marijas tanti, nevis tu! Un, ja es to nebūtu izdarījusi, tad šai tronī vēl arvien tupētu Marijas tante, nevis kāda no mums!

Margarēta. Nu labi – tā tiešam biji tu, kas novāca Marijas tanti. Bet to, ka Marijas tanti vajadzētu novākt, izdomāju es!

Ženevjēva. Jā, bet tu to neizdarīji!

Margarēta. Kāds sliktums tev var būt no tā, ka es sēžu tronī?

Ženevjēva. Bet kāds sliktums tev var būt no tā, ka tronī sēžu es?

Margarēta. Pirmkārt – tu tomēr esi slepkava.

Ženevjēva. Pēc tava padoma.

Margarēta. Ne jau par to ir runa!

Ženevjēva. Par ko tad?

Margarēta. Par to, ka neviens nezina, kurš deva tev padomu novākt Marijas tanti!

Ženevjēva. Ja vajag, es varu pastāstīt!

Margarēta. Cik tu tomēr esi stulba!

Ženevjēva. Pati tu esi stulba!

Margarēta. Vai tiešām tu nesaproti, ka mums abām ir izdevīgāk, ja tiešā slepkavības izdarītāja neiesēžas tronī, jo tas varētu izraisīt tautas nemierus, vēl jo vairāk tāpēc, ka pat muļķim skaidrs, ka pēc vecuma pirmtiesības uz troni pēc Marijas tantes traģiskās bojāejas ir man, nevis tev!

Ženevjēva. Pietiks, ja tautai pastāstīs, cik nežēlīgs tirāns bija Marijas tante, lai visi saprastu, ka es esmu nacionālā varone, nevis slepkava, un skaidrs, ka tieši nacionālajai varonei pienākas tronis, nevis tev, lai ko tu tur domātu par savām pirmtiesībām!

7. skats

UZSKRIEN STEFĀNIJA.

Stefānija. Atvainojiet...

Margarēta (par Ženevjēvu). Filip, aizved to muļķi!

Ženevjēva. Pati tu esi muļķe!

Filips. Nu! Ejam! (Prom ar Ženevjēvu.)

8. skats

Margarēta. Kāpēc tu esi tik sasārtusi?

Stefānija. Piedošanu – es muku no Ngongo!

Margarēta. Tev vajadzēja kopā ar viņu sacerēt draudzības un sadarbības līgumu, nevis... mukt!

Stefānija. To līgumu mēs jau sacerējām – te ir!

Margarēta. Un kur ir ķeizars?

Stefānija. Maldās pa pili, medīdams mani.

Margarēta. Kas tās par nejēdzībām!

Stefānija. Ņeizaram labpatikās nedaudz paamizēties ar mani. Bet tur jau viņš nāk!

9. skats

UZNĀK NGONGO.

Ngongo. Jums ir burvīga uzticības persona, karalien!

Margarēta. Priecājos, ka jūs to pamanījāt.

Ngongo. Ne tikai pamanīju, bet pat aptaustīju. Nekādas vainas. Es agrāk nebiju sevišķi augstās domās par baltajām sievietēm, bet nupat man tās sāk iepatīties arvien vairāk un vairāk.

Stefānija. Ngongo – fui!

Margarēta. Vai mūsu sadarbības līgumā paredzēt arī kādu punktu attiecībā uz baltajām sievietēm?

Ngongo. Es domāju, ka īpaši to uzsvērt nav nekādas vajadzības. Pietiks, ja jūs man uzdāvināsiet Stefānijas jaunkundzi.

Margarēta. Tas nebūs tik vienkārši, ņemot vērā, ka Stefānija ir mana uzticības persona.

Ngongo. Es kā kompensāciju jums atsūtīšu kādu no saviem ministriem. Varu pat vairākus. Esmu pārliecināts, ka Stefānijas jaunkundze ir to vērts!

Margarēta. Labi. Tas ir atsevišķs jautājums – pie tā mēs atgriezīsimies vēlāk. Tagad ķersimies pie draudzības un sadarbības līguma parakstīšanas.

Ngongo. Esmu gatavs!

10. skats

UZNĀK FĪLIPS.

Margarēta. Ļoti labi – mans kabinets pilnā sastāvā. Esi tik laipns, Filip, un nolasi draudzības un sadarbības līguma tekstu!

Filips (lasa). Ar šo apliecinām, ka Aronas karaliste un Burānijas ķeizarvalsts turpmāk apņemas draudzēties un sadarboties.

Margarēta. Labs līgums. Izsmēlošs un lakonisks. Tas pavērs plašas iespējas mūsu turpmākajiem kontaktiem. (Parakstās.)

Ngongo. Patiešām labs līgums. (Parakstās.)

Margarēta. Tagad Stefānija jūs pavadīs līdz admiralitātei, kur vienosieties par kuģa atiešanas laiku, bet mums ar Filipu tikmēr šis tas pārrunājams.

NGONGO UN STEFĀNIJA PROM.

11. skats

Margarēta. Princeses Ženevjēvas cūcības tālāk nav pieciešamas! Ko tu teiktu, ja mēs liktu viņu publiski sodīt ar nāvi kā karalienes, savas tantes, slepkavu?

Filips. Tas būtu labs skats, bet varētu arī radīt nemierus tautā, jo jāatzīst, ka jūsu tanti bija, par ko noslepkavot.

Margarēta. Ko tad tu iesaki?

Filips. Es iesaku princesi atdāvināt šim morim. Gan jau viņš zinās, kā tikt ar jūsu māsiņu galā. Ja ne citādi, tad izceps un apēdīs. Bet tautai pasludināsim, ka princese Ženevjēva ir laimīgi apprecējusies, neprātīgas mīlestības dzīta.

Margarēta. Un, ja nu tauta tam nenoticēs?

Filips. Kāpēc nenoticēs? Tautai patīk šādi romantiski stāsti. Un pats moris jau mums nav kādam jārāda.

Margarēta. Doma ir interesanta, bet vēl viena nelaime: Ngongo ir samīlējis Stefānijā un par visu vari grib viņu dabūt sev līdzī.

Filips. Manis pēc viņš var ņemt sev abas.

Margarēta. Bet ko tad viņš iesāks ar divām?

Filips. Eiropietim tā, iespējams, būtu problēma, bet varu derēt, ka Ngongo šai jautājumā dzīvo pēc principa: jo vairāk, jo labāk. Neesiet taču naiva, karalien: varu derēt, ka šim nēģerim jau tāpat ir vismaz pussimts sievu. Viena vairāk vai mazāk – kāda tur starpība?

Margarēta. Tad darīsim tā – ļausim manai māsiņai izvēlēties: vai nu viņa izbeigs savu muļķīgo spītēšanos, vai arī tiks atdota ķeizaram Ngongo! Tā arī pasaki viņai, Filip!

Filips. Labprāt.

Margarēta. Un ved to muļķīti šurp – dosim viņai iespēju aprunāties ar līgavaini, kas, šķiet, jau nāk.

UZNĀK NGONGO, FĪLIPS PROM.

12. skats

Margarēta. Nu, ķeizar – vai sarunājāt?

Ngongo. Jā, karalien: kuģis ir gatavs atiešanai! Stefānija aizsteidzās kravāt mantas.

Margarēta. Par šo jautājumu mēs gan vēl nebijām vienojušies, ķeizar, bet lai notiek: es nelikšu šķēršļus jūsu laimei!

Ngongo. Pateicos jums visas Burānijas tautas vārdā! Cik ministrus jūs vēlaties par Stefāniju? Izsūtīšu nekavējoties!

Margarēta. Pateicos, ķeizar – lai Stefānija būtu mana dāvana jums. Ministri pēc vētras radītajiem dzīvā spēka zaudējumiem jums pašam labi noderēs.

Ngongo. O! Jūs esat tik cēla!

Margarēta. Nevajag skaļus vārdus, mīlais Ngongo – mēs taču esam noslēguši draudzības un sadarbības līgumu!

Ngongo. O, jā! Te tas ir!

Margarēta. Un, lai apliecinātu mūsu labo gribu, piedāvāju jums komplektā ar Stefāniju arī savu māsu – augstdzimušo princesi Ženevjēvu!

Ngongo. Nē, valdniec – tas ir par daudz! Es nedrīkstu jūsu labvēlību izmantot ļaunprātīgi!

Margarēta. Esmu ieinteresēta mūsu draudzības saites sasiet pēc iespējas ciešāk.

Ngongo. Ja nu tā... ja nu tādas tās lietas... Tikai – Stefāniju es mīlu kā nevienu, bet jūsu māsu, atvainojiet, pat redzējis vēl neesmu.

13. skats

UZNĀK FĪLIPS AR ŽENEVJĒVU.

Margarēta. Lūk, jums iespēja viņu ne tikai apskatīt, bet arī aptaustīt.

Ženevjēva. Nelietē! (Spļauj.)

Margarēta. Nespļaudies, māsiņ. Labi audzinātas princeses tā nerīkojas. (Prom ar Filipu.)

14. skats

Ženevjēva. Neuzdrošini man pieskarties, melnais ķēms!

Ngongo. Bet, cienītā princese! Vai tiešām jūs esat rasiste?!

Ženevjēva. Es? Nē.

Ngongo. Tad kāpēc jūs izdarāt tik neglītus mājienus attiecībā uz manu ādas krāsu?

Es taču jūs nelamāju par balto putnubiedekli! Es saprotu, ka visas krāsa ir vienlīdz cienījamas.

Ženevjēva. Es palūgšu nelasīt man morāli! Sakarā ar to, ka esmu slepkava, vispārējās pieklājības normas uz mani neattiecas!

Ngongo. Kā?! Jūs esat slepkava?!

Ženevjēva. Vai tad mana māsiņa jums to neteica?

Ngongo. Nē.

Ženevjēva. Tad ziniet, ka es nositu mūsu tanti – likumīgo Aronas karalieni, lai mīlā māsiņa netraucēta varētu notuities uz troņa!

Ngongo. Jūs nositāt savu tanti? Kā tad jūs to izdarījāt?

Ženevjēva. Ar ķēblieti. Kā liku pa galvu, tā cauri ar viņu bija!

Ngongo. O! Ženevjēva! Ja man būtu tādi karotāji, kā jūs, tad es visdrīzākajā laikā kļūtu par pasaules valdnieku! Ar ķēblišiem vien visus ienaidniekus apsistu!

Ženevjēva. Vai jūs sapņojat kļūt par pasaules valdnieku?

Ngongo. Kurš ķeizars gan par to nesapņo? Un jūs – vai nevēlaties kļūt par pasaules valdnieci?

Ženevjēva. Vai jūs spējat man to nodrošināt?

Ngongo. Un kāpēc gan ne? Līdz šim esmu sakāvis visus, kas vien ir stājušies man pretī! Burānijas robežas ar katru gadu paplašinās! Drīz vien Āfrika būs Burānijas brīvo republiku savienība! Kas pēc tam traucēs pievienot tai Eiropu... Āziju... un pēc tam no Aļaskas sākt Amerikas kontinenta iekarošanu?

Ženevjēva. Ngongo! Piedodiet, ka es jūs pirmīt ātrās dusmās nosaucu par melno ķēmu! Tad es vēl nepazinu jūsu varoņa sirdi!

Ngongo. Kā gan es spētu jums nepiedot! Ženevjēva! Lieliskākā no visām sievietēm!

Ženevjēva. Nerunājiet tā. Mēs taču tikko kā esam iepazinušies.

Ngongo. Bet man liekas, ka pazīstu jūs jau veselu mūžību!

Ženevjēva. Labāk pastāstiet kaut ko par saviem karagājieniem!

Ngongo. Tie visnotaļ ir taisnīgi un atbrīvošanas kari!

Ženevjēva. Pats par sevi saprotams. Cita veida karu uz pasaules jau sen kā nemēdz būt.

Ngongo. Ja jūs būtu redzējusi manus strēlniekus! Cik veikli tie salec bruņu pirogās!

Ženevjēva. Kā? Vai tad jūs vēl arvien braukājat pirogās?

Ngongo. Protams. Mūsu kara līdzekļi ir dziļi nacionāli, es pat teiktu – etnogrāfiski!

Ženevjēva. Bet kā tad jūs ar pirogām spējat stāties pretī ienaidnieku tērauda kreiseriem?

Ngongo. Elementāri, mana vienīgā! Tumsas aizsegā mēs nedzirdami pieairējamies pie ienaidnieka tērauda kreiseriem un ienirstam.

Ženevjēva. Ienirstat? Tātad jūs savas pirogas izmantojat arī kā zemūdenes?

Ngongo. Ne gluži. Ienirst mūsu drosmīgie karotāji. Pirogas paliek klusi šūpodamās viļņos. Bet mūsu drosmīgie karotāji...

Ženevjēva. Tie, kas ir ieniruši?

Ngongo. Jā. Tie ar cirvjiem izcērt robus ienaidnieka kreiseru dibenos, kā rezultātā šie kreiseri nogrimst. Dažu stundu laikā mēs esam spējīgi šādā veidā nogremdēt visu jebkuras lielvalsts floti!

Ženevjēva. Grandiozi!

Ngongo. Nu! Ko es saku! Mēs varētu iegādāties vismodernāko apbruņojumu, mana vienīgā! Ar kodolgalviņām un datoriem! Naudas Burānijai netrūkst! Mēs paši drukājam gan dolārus, gan mārciņas, gan kronas. Bet kāda tam būtu jēga, ja tieši sentēvu cīņas paņēmieni ir tie, kas garantē mums visdrošākos panākumus!

Ženevjēva. Bet kā jūs cīnāties ar lidmašīnām?

Ngongo. Elementāri, mana vienīgā! Pat sešgadīgs burāņu puiselis ar paštaisītu loku bez pūlēm notriec vismodernāko virsskaņas lidmašīnu!

Ženevjēva. Ar pirmo šāvienu?

Ngongo. Ar pirmo šāvienu!

Ženevjēva. Ar paštaisītu bultu?

Ngongo. Ar paštaisītu bultu! Vai jūs par to šaubāties, mana vienīgā?

Ženevjēva. Es šaubos tikai par to, ka esmu jūs vienīgā.

Ngongo. Tad nešaubieties par to! Jo visas manas astoņsimt sievas pagājšnakt vētrā noslīka! Nāciet! Ieņemiet viņu vietu man blakus!

Ženevjēva. Labi. Bet ar noteikumu, ka tā arī uz visiem laikiem palikšu jums vienīgā!

Ngongo. Es zvēru!

Ženevjēva. Es ticu. Jo gadījumā, ja jums ienāks prātā apprecēt vēl kādu sievu, es jūs nositīšu ar ķebli.

Ngongo. Starp citu – par to ķebli – vai jūs apņemtus apmācīt mūsu sieviešu bataljonu ķeblišu cīņā? Tas būtu nenovērtējams ieguldījums mūsu armijas kaujas spēju stiprināšanā!

Ženevjēva. Labprāt, mans vienīgais!

Ngongo. Ženevjēva!

Ženevjēva. Ngongo!

Ngongo. Kuģis ir gatavs braucienam uz Burāniju!

Ženevjēva. Es arī. Lūk, šis ķebļītis ir vienīgā manta, kuru es vēlos paņemt sev līdzi.

Ngongo. Kāpēc? Burānijā ķebļīšu netrūkst!

Ženevjēva. Jā. Bet šis ir tas ķebļītis. Un nākamā valsts, ko mēs atbrīvosim, būs Arona.

Un tieši ar šo pašu ķebļīti es nositīšu arī tās apspiedēju karalieni Margarētu!

Ngongo. Tur jau viņa nāk! Atlieciēt šo akciju uz vēlāku laiku!

15. skats

UZNĀK MARGARĒTA, FĪLIPS UN STEFĀNIJA AR MANTĀM.

Margarēta. Nu, māsiņ – ko izlēmi?

Ženevjēva. Es precos ar ķeizaru Ngongo!

Stefānija. Kā? Tas nozīmē, ka mēs viņam būsīm divas sievas?

Ženevjēva. Maldies! Es būšu vienīgā!

Stefānija. Ngongo!

Ngongo. Piedodiet, Stefānijas jaunkundz, bet es sapratu, ka attiecībā uz jums esmu kļūdījies izvēlē. Lūdzu, pieņemiet kā kompensāciju no manis šo Burānijas skatu pastkaršu komplektu!

Stefānija. Bet kā tad... kā tad...

Filips. Acīmredzot – tā tad.

Ngongo. Man ļoti žēl, ka tā ir iznācis, bet mums ar ķeizarieni laiks atgriezties Burānijā.

Ženevjēva. Bet neskumstiet – mēs drīz atgriezīsimies!

Margarēta. Būsīm laimīgi uzņemt pie sevis draudzīgās Burānijas ķeizarvalsts valdniekpāri.

Ženevjēva. Es ceru.

Margarēta. Filip, pavadi dārgos viesus līdz kuģim!

Ženevjēva. Nav vajadzīgs – mēs paši atradīsim ceļu! (Prom ar Ngongo.)

16. skats

Margarēta. Rādās, ka mana māsiņa jau paguvusi uzlikt iemauktus ķeizaram Ngongo.

Stefānija. Cūka tāda!

Filips. Neaizmirsti, ka tu runā par draudzīgas valsts ķeizarieni!

STEFĀNIJA NOMET MANTAS UN RAUDĀDAMA PROM.

17. skats

Margarēta. Lūk, kur aizpeld viņu kuģis! Pamāsim, Filip! (Māj kopā ar Filipu.) Paldies Dievam – nu beidzot visas problēmas šķiet atrisinātas.

Filips. Ne Dievam paldies, bet mūsu tālredzīgajai ārpolitikai!

BEIGAS

1991